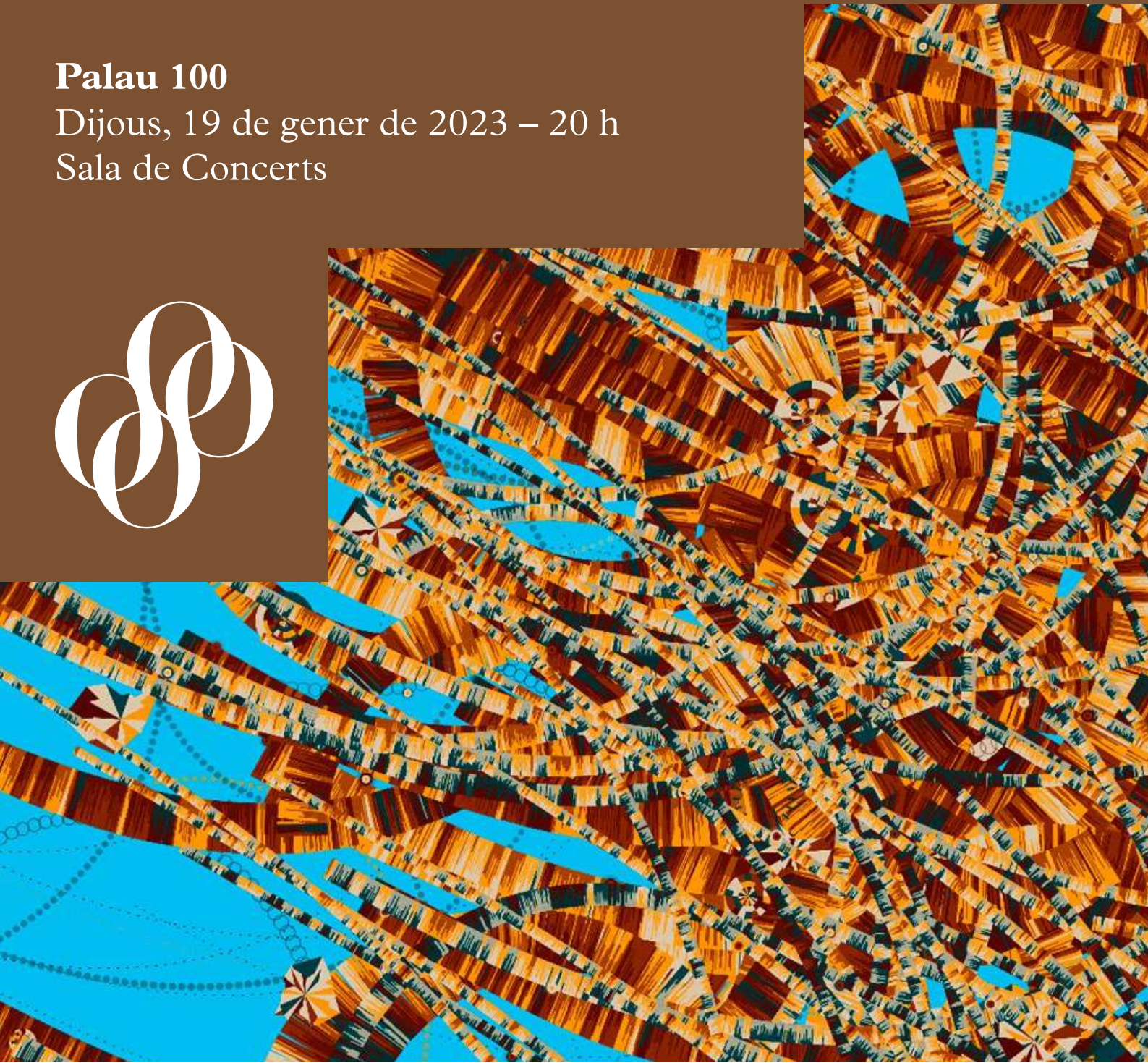

Orfeó Català, Orquestra Simfònica de Bamberg & Hrůša —*Simfonia del Nou Món* de Dvořák

Palau 100

Dijous, 19 de gener de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Patricia Kopatchinskaja, violí
Orfeó Català (Pablo Larraz, director)
Orquestra Simfònica de Bamberg
Jakub Hruša, director

I

Arvo Pärt (1935)

Berliner Messe

Kyrie
Gloria
Credo
Sanctus
Agnus Dei

Igor Stravinsky (1882-1971)

Concert per a violí en Re major

Toccata
Aria I
Aria II
Capriccio

II

Antonín Dvořák (1841-1904)

Simfonia núm. 9, op. 95, “del Nou Món”

Adagio-Allegro molto
Largo
Molto vivace
Allegro con fuoco

Durada aproximada del concert: primera part, 42 minuts | pausa de 20 minuts | segona part, 45 minuts

#popular #coral #nousreferents

Poema

el terra i el cel

dibuixa dues línies horitzontals, paral·leles.
comença per la de sota.

deixa-hi, a l'entremig,
prou espai per respirar, per morir-hi.

desvesteix l'ull.
arrisca't a no dir-hi la teva.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

Mitsuko Uchida
& Mahler Chamber Orchestra

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Quartet Casals

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

Lluny de casa

Aquest concert que recorre en sentit invers els cent anys que van del romanticisme tardà al minimalisme passant pel neoclassicisme té la particularitat que els compositors van escriure les obres que escoltarem lluny dels seus països.

L'estonià Arvo Pärt (1935) és el músic viu més interpretat del món. És també ben conegut del públic d'aquesta casa per haver-hi estat compositor convidat la temporada 2014-15 i haver celebrat el seu vuitantè aniversari a l'església del Pi. El seu recorregut per ser considerat el pare del minimalisme sacre no va ser fàcil. Va encetar una carrera experimental amb incursions al serialisme i la música aleatòria, no massa allunyada del que feia John Cage als Estats Units. Pärt, però, vivia a la Unió Soviètica i el règim no admetia manifestacions del que considerava decadentisme occidental. Menys encara quan les obres adoptaven formes de la tradició cristiana, com era el cas de *Credo* (1968).

Després d'un llarg silenci que el va portar a submergir-se en els orígens del cant gregorià, Pärt va entrar el 1976 en una nova etapa en què utilitzava la tècnica del que va batejar com *tintinnabuli* amb referència al tritllejar o dringar de les campanes, basada en l'ús de notes soltes sense formar part d'un acord.

Al compositor l'esperava l'exili (1980), primer a Viena i després a Berlín, on semblava que no hi havia espai per al minimalisme. Tanmateix, els excessos i l'acceleració que portava la bonança econòmica d'aquells anys tenia en la quietud i la pau d'esperit que oferia la música de Pärt el seu contrapunt.

En aquest context va néixer la *Berliner Messe* (Missa de Berlín, 1990), un encàrrec per a la celebració de la 90a Jornada Catòlica de la capital d'una Alemanya que es reunificaria pocs mesos després. Pärt va fer-ne una primera versió per a solistes i orgue estrenada a la catedral de Santa Eduvigis dirigida per Paul Hillier, gran coneixedor i difusor de la música del compositor estonià. L'any següent, Pärt va fer una segona versió per a cor mixt o solistes i orquestra de corda.

L'obra, amb la tècnica dels *tintinnabuli*, té les parts habituals de la missa ("Kyrie", "Gloria", "Credo", "Sanctus", "Agnus Dei") i també unes d'opcionals, com dues "Al·leluia" i un "Veni Sancte Spiritus". Aquesta darrera i el "Credo" són d'una gran força. Com ja havia fet amb la seva *Missa syllabica* (1977), les notes musicals i les síl·labes del text van aparellades. "*Cada pas deriva del text, de manera que no és el resultat de l'anomenada inspiració, sinó d'alguna cosa més objectiva*", explica el compositor.

El 1931, quan Igor Stravinsky (1882-1971) va acabar el seu *Concert per a violí en Re*, ja estava ben instal·lat a França, on musicalment va desenvolupar el seu període neoclàssic. L'obra va ser un encàrrec per al violinista d'origen polonès Samuel Dushkin. A Stravinsky li va costar d'acceptar perquè no estava familiaritzat amb l'instrument (de fet, no en compendria cap altre per a violí). Després de consultar Paul Hindemith, aquest li va dir que justament el desconeixement del violí podria obrir-li noves possibilitats. I això el va fer decidir.

El *Concert* comença amb un acord gairebé impossible, Re⁴, Mi⁵ i La⁶. Quan Stravinsky el va mostrar a Dushkin, aquest va pensar que allò no es podia fer, però un cop a casa ho va provar i va veure que no era tan difícil com semblava. El compositor va batejar aquell acord com el "passaport al *Concert*". Tanmateix, no només enceta el *Concert*, també obre tots els altres tres moviments que configuren una estructura de concert clàssica. Malgrat aquest acord exigent, a Stravinsky no li interessava tant el virtuosisme del solista com la relació entre l'instrument i l'orquestra. Per això la part del violí relacionant-se amb altres instruments de la família de les cordes sembla molt cambrística.

El coreògraf George Balanchine va fer el seu ballet *Balaustre* a partir del *Concert per a violí*. El que en deia Stravinsky, que de música per a ballet n'havia fet tanta, va ser: "*Una de les visualitzacions més satisfactòries de qualsevol de les meves obres*".

Antonín Dvořák (1841-1904) és un dels exponents de l'escola nacional txeca que havia fundat Bedřich Smetana, compositor de la generació anterior. A la darrera dècada del segle XIX, Dvořák és el primer músic txec de projecció internacional tot i que la seva consagració definitiva vindria a partir de la seva estada als Estats Units, on va arribar el 1892 amb una agenda plena de concerts i classes per dirigir al Conservatori Nacional de Música de Nova York. Els mecenes que havien creat aquella institució cinc anys abans volien que Dvořák contribuís a la creació d'una escola musical nacional dels Estats Units.

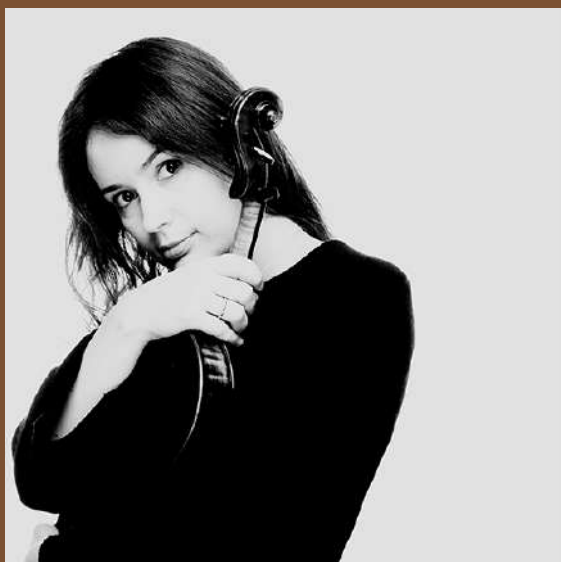
La *Simfonia núm. 9, en Mi menor, “del Nou Món”*, la va compondre el 1893 i es va estrenar el desembre del mateix any al Carnegie Hall. Sent un compositor que sempre s’havia interessat per la música folklòrica de la seva Bohèmia natal i també de Moràvia incorporant-la de manera depurada a les seves obres, no és gens estrany que un cop als Estats Units l’atragués tot el que allà escoltava, fos la música indígena, la que havia arribat amb els colons europeus i la que van portar-hi els esclaus negres. Tanmateix, malgrat la referència al *Nou Món* del títol i a la incorporació de formes musicals d’aquell país, la *Simfonia* fa un recorregut de tornada als sons del *vell món*, eslaus i centreeuropeus. Dvořák enyorava la seva terra. Tant era així que acabaria escurçant la seva estada als Estats Units per tornar a Europa.

La *Simfonia*, la seva darrera, està escrita en la forma clàssica d’aquest gènere. Dividida en els tradicionals quatre moviments, el primer està estructurat en forma sonata i s’hi troba el record d’una polca i el de l’espiritual negre *Swing low, sweet chariot*. Al segon moviment, la presència del corn anglès és determinant en la creació d’una atmosfera plena de nostàlgia. El tercer recorda els *scherzi* de les *Simfonies* de Beethoven. El darrer moviment arrenca amb un uníson de les cordes que presenta un tema principal que a vegades resulta amenaçador. A la coda, hi trobem el record d’elements dels altres moviments i acaba de manera sorprenent sense resoldre clarament.

Rosa Massagué, periodista

Biografies

Patricia Kopatchinskaja, violí

© Marco Borggreve

El seu propòsit és sempre arribar al cor de la música, al significat que té per a nosaltres aquí i ara.

La temporada 2022-23 torna a traspassar fronteres amb un experiment musical amb Herbert Fritsch i Jannis Varelas creant *Vergeigt*, una producció operística neodada. *Artist spotlight* al Barbican, ha assumit el càrrec d'artista associada de l'SWR Experimentalstudio. Estrenarà *A la recerca d'una melodia perduda*, inspirada en l'obra de Ligeti, i reestrenarà *Maria Mater Meretrix* amb Anna Prohaska en una gira europea, projecte que també té versió en CD. Més endavant, amb Fazil Say faran una extensa gira per Europa amb motiu del llançament del seu nou enregistrament.

Ha participat en gires europees amb la Budapest Festival Orchestra, Giardino Armonico i Philharmonia, va tornar als BBC Proms 2022 i va continuar com a sòcia artística amb la Camerata Bern. Entre les seves recents residències artístiques hi ha col·laboracions amb la Berliner Philharmoniker, Orchestre de Radio France i Elbphilharmonie d'Hamburg.

Té com a prioritat la música dels segles XX i XXI, amb compositors vius com Francesconi, Hersch, Kurtág, Illés o Salonen. Dirigeix concerts escenificats en què intervé amb orquestres, directors i festivals de prestigi. Després de l'èxit internacional de la seva col·laboració amb la Mahler Chamber Orchestra amb *Bye, bye Beethoven*, hi torna per estrenar *Les adieux*. En altres projectes explora la música escenificada en contextos contemporanis, com *Dies irae*, producció que va dur a Glasgow amb motiu de la cimera mundial de la COP26. D'altra banda, en *Mystères du macabre* (Ligeti), *Pierrot lunaire* (Schönberg) i *Ursonate* (Schwitters) va actuar com a artista vocal.

Ha fet més d'una trentena d'enregistraments, entre els quals el guanyador del Grammy *La mort i la donzella* amb la Saint Paul Chamber Orchestra, projecte recreat en versió semiescenificada a la plataforma digital Virtual Circle de Harrison Parrott. Entre els seus enregistraments més recents, cal esmentar *Les plaisirs illuminés* amb Sol Gabetta i Camerata Bern, àlbum premiat per la «BBC Music Magazine» i *Le monde selon George Antheil* amb Joonas Ahonen (tots dos per al segell Alpha Classics).

Ambaixadora humanitària de la principal agència suïssa d'ajuda als infants, Terre des Hommes, va ser guardonada amb Gran Premi Suís de la Música 2017 per l'Oficina Federal de Cultura.

Orfeó Català

© Ricardo Ríos Visual Art

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Pablo Larraz és el director, Montserrat Meneses és la subdirectora i Pau Casan és el pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

Un dels darrers compromisos internacionals més importants de l'Orfeó Català va ser la gira per la Xina l'octubre del 2018, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic. L'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma i Munic amb la *Segona Simfonia* de Mahler. L'agost del 2019 va actuar per segona vegada als Proms de Londres, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton.

De la temporada 2019-20 cal destacar una nova actuació amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle, al Palau de la Música Catalana, amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven. L'Orfeó Català, al costat del Cor de Cambra del Palau, va protagonitzar l'inici de la temporada 2020-21 en una nova col·laboració amb Gustavo Dudamel, que al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Galícia dirigí la *Novena Simfonia* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, i el juliol del 2021 l'Orfeó Català va commemorar el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey. Durant la crisi de la covid l'Orfeó Català no va aturar l'activitat i va continuar fent assajos i concerts.

De la temporada 2021-22 van destacar la interpretació d'*Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing, al Palau, i la gira internacional, amb la *Missa de Glòria* de Puccini, amb l'Orquestra Simfònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, al Palau de la Música Catalana, i a més al Théâtre des Champs Élysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg, sales prestigioses on l'Orfeó debutava.

Entre els projectes del cor aquesta temporada 2022-23, cal destacar la gira amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín (abril-maig del 2023), dirigida per Kirill Petrenko, a Berlín (Berliner Philharmonie), Barcelona (Sagrada Família) i Madrid (Teatro Real), amb un programa dedicat a W. A. Mozart, i les actuacions al Palau de la Música Catalana amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hrůša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC, amb l'estrena absoluta d'una obra per a cor sol de Jörg Widmann, que dirigirà el mateix compositor.

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*®

Orquestra Simfònica de Bamberg

© Andreas Herzau

És l'única orquestra de renom mundial que no té la seu en una gran metròpolis. L'“efecte magnètic” de l'orquestra es trasllada sobretot cap a l'exterior: des del 1946 l'orquestra itinerant transporta el seu so característic, profund i càlid, i el ressò musical de la seva ciutat natal arreu del món. Amb prop de 7.500 concerts en més de 500 ciutats i 63 països, ha esdevingut ambaixadora cultural de Baviera i de tot Alemanya. Per això mateix, la Bamberger Symphoniker descriu la seva missió amb aquest lema: “Ressonar arreu del món”.

Les circumstàncies que n'envoltaren el naixement la converteixen en un reflex de la història alemanya. El 1946 antics membres de l'Orquestra Filharmònica Alemanya de Praga es van unir, a Bamberg, amb altres músics que també s'havien vist obligats a fugir de les seves llars per culpa de la guerra i les seves repercussions. Té com a orígens l'Orquestra de Praga dels segles XVIII i XIX, de manera que les arrels de la Bamberger Symphoniker es remunten a Mahler i Mozart.

Actualment, amb un bagatge de més de 75 anys, sota el lideratge del director txec Jakub Hrůša des del setembre del 2016, tot convertint-se en el cinquè director titular, s'ha tornat a posar un pont entre els seus inicis històrics i el present.

Des del 2022 s'ha marcat l'objectiu d'actuar i viatjar respectant més el medi ambient, per la qual cosa emprà mitjans de transport amb fonts d'energia alternatives. Per a gires llargues i a l'estranger busca l'optimització de les rutes i els procediments utilitzats. Cada vegada més la formació roman en un país o ciutat durant períodes més llargs, sigui com a orquestra resident o bé per fer-hi projectes educatius amb artistes locals. Mitjançant el suport financer a projectes mediambientals als llocs dels concerts, l'orquestra intenta compensar per si mateixa la majoria de les emissions de CO₂ que provoquen els seus desplaçaments.

Jakub Hruša, director

© Marian Lenhard

Nascut a la República Txeca, és el director titular de la Bamberger Symphoniker i director principal convidat de la Fhilharmònica Txeca i de l'Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia de Roma. A partir de la tardor del 2025 assumirà el càrrec de director musical de la Royal Opera House de Londres.

És convidat habitualment de moltes de les millors orquestres del món, entre les quals la Berliner Philharmoniker, Wiener Philharmoniker i New York Philharmonic, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Simfònica NHK, les simfòniques de Chicago i Boston, Gewandhausorchester de Leipzig, orquestra del Festival de Lucerna, Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Mahler Chamber Orchestra, Cleveland Orchestra, Philharmonique de Radio France, Staatskapelle de Dresden, Orchestre de París i Tonhalle Orchester de Zuric.

Com a director d'òpera, ha dirigit produccions per a la Staatsoper de Viena, Royal Opera House Covent Garden, Opéra National de París i Oper de Zuric, així com al Festival de Glyndebourne. El 2022 va debutar al Festival de Salzburg.

Ha estat guardonat, pels seus enregistraments amb la Bamberger Symphoniker, amb el Premi ICMA per la *Quarta Simfonia* de Brucker, el Premi de l'Any de la Crítica Alemanya per la *Quarta Simfonia* de Mahler, el BBC Award de «Music Magazine» pels *Concerts per a piano* de Dvořák i Martinů amb Ivo Hahánek i ha estat nomenat als Premis Gramophone i als BBC Music Magazine Awards pels *Concerts per a violí* de Martinů amb Frank Peter Zimmermann.

Va estudiar a l'Acadèmia d'Arts Escèniques de Praga, on Jiří Bělohlávek va ser un dels seus professors. És president del Cercle Internacional Martinů i de la Societat Dvořák. Va ser el primer guanyador del Premi Sir Charles Mackerras i el 2020 va ser distingit amb el Premi Antonín Dvořák per l'Acadèmia de Música Clàssica de la República Txeca. Amb la Bamberger Symphoniker va rebre el Premi Estatal de Música de Baviera.

Textos

Arvo Pärt: *Berliner messe*

Kyrie

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Kyrie

Senyor, tingueu pietat de nosaltres

Crist, tingueu pietat de nosaltres

Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Gloria

Gloria in excelsis Deo,
et in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te,
benedicimus te,
adoramus te,
glorificamus te,
gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam,
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine Fili unigenite, Iesu Christe;
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis;
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.
Quoniam tu solus Sanctus,
tu solus Dominus,
tu solus Altissimus,
Iesu Christe,
cum Sancto Spiritu,
in gloria Dei Patris.
Amen.

Gloria

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que estimen el Senyor.
Us lloem,
us beneïm,
us adorem,
us glorifiquem,
us donem gràcies, per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.
Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim,
Jesucrist,
amb l'Esperit Sant
en la glòria de Déu Pare.
Amén.*

Credo

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia saecula,
Deum de Deo,
lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem
descendit de caelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine:
et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato
passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas.
Et ascendit in caelum,
sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio
simul adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam
catholicam et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem mortuorum,
et vitam venturi saeculi.
Amen.

Credo

*Crec en un sol Déu,
Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses, visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.
Déu nat de Déu,
Llum resplendor de la Llum,
Déu veritable nascut del Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare:
per Ell tota cosa fou creada.
El qual per nosaltres els homes
i per la nostra salvació,
davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria,
i es féu home.
Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat;
patí i fou sepultat
i ressuscità el tercer dia,
com deien ja les Escriptures.
I se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.
Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i infon la vida,
que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat
i glorificat; que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica
i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme
per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts,
i la vida de la glòria.
Amén.*

Sanctus

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt caeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

Sanctus

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.
Beneït qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Agnus Dei

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi:
miserere nobis.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi:
miserere nobis.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi:
dona nobis pacem.

Agnus Dei

*Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
doneu-nos la pau.*

També et pot interessar...

Palau 100

Dissabte, 18.02.23 – 20 h

Sala de Concerts

Carolin Widmann, violí

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Orquestra Simfònica de Barcelona i

Nacional de Catalunya

Jörg Widmann, director

J. Widmann: *Con brio*

J. Widmann: *Violin concerto*

J. Widmann: *Variacions d'‘El cant dels ocells’*. *Fantasia per a cor i orgue*. Obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana (estrena absoluta)

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 7, en La major, op. 92*

Concert patrocinat per: mesoestetic®

Preus: de 20 a 48 euros

Palau 100

Dijous, 23.02.23 – 20 h

Sala de Concerts

Pablo Ferrández, violoncel

Orquestra Simfònica d'Anvers

Elim Chan, directora

D. Xostakóvitx: *Concert per a violoncel núm. 1, en Mi bemoll major*

S. Prokófiev: *Suite del ballet ‘Romeu i Julieta’*

Preus: de 15 a 58 euros

Palau Cambra
Dilluns, 05.06.23 – 20 h
Sala de Concerts

Patricia Kopatchinskaja, violí
Fazil Say, piano

F. Schubert: *Sonatina per a violí i piano en La menor, D. 385*
J. Brahms: *Sonata per a violí i piano núm. 3, en Re menor, op. 108*
L. Janáček: *Sonata per a violí i piano*

Concert patrocinat per: Fundació Puig

Preu: 35 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

